

Nr 838

**av fru Åsbrink m. fl.
om ett institut för gerontologisk forskning.**

Alltmer har i vårt land frågan om tidpunkten för pensionering aktualiserats. Den livliga debatten om sänkt pensionsålder, rörlig pensionsålder och om de åldrandes fysiska och psykiska hälsa visar att samhället här står inför ett ytterst centralt problem. Men hittills saknas i alltför stor utsträckning kunskap om en rad av de faktorer som är betydelsefulla för de åldrande.

I alltför hög grad har man i den mån forskning om åldrandet bedrivits ägnat sig åt de med denna process ofta förenade sjukdomarna och skröpligheterna. Man har ensidigt ägnat sig åt geriatriken, dvs. forskningen rörande åldringars sjukdomstillstånd. Men liksom man i samhällsvården på alla områden hellre ser att man kan inrikta sina krafter på att i tid förebygga något än att komma i efterhand och försöka bota eller i varje fall lindra, har man alltmer börjat inse behovet av en gerontologisk forskning i stället för en geriatrisk. Den gerontologiska forskningen innebär en brett upplagd, i viss mån tvärvetenskaplig, eller man kan kalla den socialvetenskaplig forskning om möjligheterna att få den åldrande människan att kanske leva längre eller i varje fall friskare, aktivare, mera meningsfullt den tid hon lever. Eller för att citera en boktitel: Gerontologi. Läran om det friska åldrandet. (J. Helander, 1972).

Tål individen att pensioneras? Skall hennes arbete i stället trappas av och i så fall i vilken takt? Vad skall hon lämpligen äta, hur skall hon klä sig, och hur bör hennes bostad vara konstruerad? Hur håller man henne andligen vital osv? Detta är utan facktermer några av de problem gerontologisk forskning sysslar med. Att denna forsknings resultat har vittomfattande konsekvenser är uppenbart. Det är samhällsekonomiskt utomordentligt mycket bättre att ha en frisk åldring än en sjuk. Icke minst är detta väsentligt i ett samhälle där vi brottas med stora problem inom sjukvården och i synnerhet inom långtidsvård och åldringsvård över huvud taget.

Här finns stora ekonomiska, men också oerhört väsentliga humanitära värden att utvinna av en intensifierad gerontologisk forskning. Det faktum att antalet åldringar beräknas stiga ända fram mot år 2000 understryker ytterligare vikten av ökad forskning kring åldrandets alla problem.

I Norge har man sedan år 1973 ett statligt institut för åldersforskning, sorterande under socialdepartementet. Det synes oss rimligt att man här i Sverige av såväl sociala, humanitära som samhällsekonomiska skäl satsar

mera medvetet på en omfattande gerontologisk forskning..

Med stöd av det anförda får vi därför föreslå

att riksdagen hos regeringen begär tillsättandet av en arbetsgrupp
med uppdrag att framlägga förslag till upprättandet av ett in-
stitut för gerontologisk forskning.

Stockholm den 24 januari 1975

EVA ÅSBRINK (s)

ARNE BLOMKVIST (s)

SVEN-GÖSTA SIGNELL (s)